

РЕШЕНИЕ

№ 2482

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **453** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 1675 от 15.04.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-13-273-216 от 20.12.2023 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „Залива 47-СП“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от П. С. Д. против Решение № Ж – 1060 от 30.11.2023 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-216 от 08.11.2023 г., подадена от жалбоподателя срещу отказ на „Електроразпределение Север“ АД.
С жалбата се иска съдът да обезсили, респ. да отмени Решение № Ж-1060 от 30.11.2023 г. на КЕВР, тъй като е постановено по предмет, различен от заявления от оспорващия и като неправилно, поради издаването му в противоречие с относими материални и процесуални правни, както и да върне делото на КЕВР за произнасяне по искането на „Залива 47-СП“ АД за повторно произнасяне при дадени задължителни указания. Посочва се, че КЕВР не е извършила преценка на относимост и достоверност на твърденията на енергийното дружество. Оспорващият възразява срещу прието от ответника, че липсва задължение за „Електроразпределение – Север“ АД да предостави на свой потребител за съответствие с нормативни изисквания на електромер и измервателни трансформатори и на мощност за присъединителни съоръжения, чрез които дружеството извършва пренос на електроенергии за обект на

своя потребител и осигурява достъп на обекта до електроразпределителната мрежа. Инвокират се доводи, че КЕВР неправилно е прекратила производството пред нея, като е приела, че е отпаднал правният интерес на жалбоподателя, тъй като е получил търсените от него данни. Допълнително в жалбата са изброени относимите според оспорващия правни норми, които са цитирани. В хода на съдебно производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представляват. Постъпила писмена молба от адв. С., която е с характер на писмено становище, с което поддържа жалбата, предлага да бъде уважена и претендира съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя и депозира писмено становище по съществуващото на спора.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че „Залива 47 – СП“ АД е клиент на „Електроразпределение Север“ АД за следните обекти:

- Обект „ателие“ с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], вилна зона, к.к. „Св. Св. К. и Е.“, като консумираната електроенергия се измерва със средство за търговско измерване (СТИ) № 1127011904346773;
- Обект „гараж 3“ с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица], като консумираната електроенергия се измерва със СТИ № 1127021904387475;
- Обект с абонатен № 1164047, находящ се в [населено място], [улица], като консумираната електроенергия се измерва със СТИ № 1114090935660816;
- Обект с абонатен № 1315013, находящ се в [населено място], [улица], като консумираната електроенергия се измерва със СТИ № 1125081210632772.

По инициатива на заинтересованата страна, на 15.09.2023 г., е извършена проверка на обект, с абонатен № 1164047, поради изтичащ срок на валидност на периодична метрологична проверка на СТИ с фабричен № 1114090935659818 от нейни служители, които са извършили подмяна на електромера, измерващ електроенергията за обекта. Демонтиран е електромер с фабричен № 1114090935659818 и е монтиран електромер с фабричен № 1114090935660816. Осъществена е параметризация на дисплея на новомонтирания електромер, с цел въвеждане на тарифа, посредством която на жалбоподателя да бъде осигурена информация за моментната му максимална потребена активна мощност. Проверката е документирана с Констативен протокол №[ЕИК] от 15.09.2023 г.

На 21.09.2023 г. представляващата „Залива 47 – СП“ АД, П. Д., е отправила писмено искане до „Електроразпределение Север“ АД за предоставяне на документи и данни във връзка със съставения Констативен протокол от 15.09.2023 г.

Недолен от не получаване на отговор на конкретното искане от 21.09.2023 г., оспорващият е депозирал жалба до КЕВР чрез заинтересованата страна, в която е възразил срещу непредоставения му отговор. С жалбата е поискано Комисията да задължи „Е. Север“ АС да предостави на оспорващия документите. Посочени в Искане с вх. № ЕДН – 4537 от 21.09.2023 г.

Ответникът е приел, че жалбата е допустима на основание чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3). Заинтересованата страна с писмо от 08.11.2023 г. е предоставила на КЕВР становище, в което е са изброени обектите, собственост на жалбоподателя, направената подмяна на електромера в обект с адрес [населено място], [улица]. По отношение на исканата информация, „Електроразпределение Север“ АД подробно е цитирало относимата нормативна уредба, като изрично е посочило, че токовете трансформатори, описани в Констативния протокол от 15.09.2023 г., имат стикер за преминала първоначална проверка; захранването на електромерното табло не е предмет на описаната в протокола подмяна на СТИ за обекта, а наименованието на трафопост ТП 160 е определено от диспечерската схема на електроразпределителното дружество.

В писмото си от 08.11.2023 г. заинтересованата страна е цитирала приложимата според нея нормативна уредба, а именно: чл. 43, ал.1 от Закона за измерванията (ЗИ), която предвижда, че „Последваща проверка се извършва на средствата за измерване в употреба и се удостоверява със знаци за последваща проверка“. По отношение на сменения електромер електроразпределителното дружество е посочило, че според чл. 670 (изм. - ДВ, бр. 22 от 2015 г.) от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (Наредбата, НСИПМК), предвиждаща, че електромерите по чл. 653, ал. 1. т. 1 се пускат на пазара и/или в действие след одобряване на типа и първоначална проверка и подлежат на последващи проверки (ал.1). Електромерите по чл. 653. ал. 1, т. 2 с валидно удостоверение за одобрен тип се пускат на пазара и/или в действие след първоначална проверка до 30 октомври 2016 г. и подлежат на последващи проверки (ал. 2), а електромерите по 653, ал. 1, г. 3 се пускат на пазара и/или в действие след оценено и удостоверено съответствие със съществените изисквания, определени по реда на Наредбата за съществените изисквания за оценяване на съответствието на средствата за измерване, и подлежат на последваща проверка (ал. 3). В допълнение е цитирана разпоредбата на чл. 846, т. 5 от Наредбата, в която е посочено, че знаците, които удостоверяват резултатите от контрола на средствата за измерване, са: знак за последваща проверка (приложение № 52).

Във връзка с исканата информация относно токови трансформатори, „Електроразпределение Север“ АД в своя защита е посочил, че съгласно чл. 39, ал.1 от ЗИ първоначална проверка на средства за измерване от одобрен тип и на средства за измерване, които не подлежат на одобряване на типа, се извършва с цел пускането им на пазара и/или в действие и се удостоверява със знаци за първоначална проверка. Същото така са цитирани нормите на чл. 682 от НСИПМК, която казва, че измервателните трансформатори се пускат на пазара и/или в действие след одобряване на типа и първоначална проверка, както и чл. 846, т. 5. На база използваната правна регламентация, заинтересованата страна е дала информация, че трансформаторите имат стикер за преминала първоначална проверка.

КЕВР се произнася с Решение № Ж – 1060 от 30.11.2023 г., в което приема, че „Електроразпределение Север“ АД е отговорило на поставените въпроси и е предоставило на „Залива 47 – СП“ АД необходимите данни, посочени в Искане с вх. № ЕДН-4537 от 21.09.2023 г. В допълнение административният орган е посочил, че електроразпределителното дружество няма нормативно задължение да предоставя на ползвател или клиент, протокол за метрологична проверка на електромера, монтиран от дружеството, както и протокол от метрологична проверка на токови

трансформатори. В заключение е направен извод, на основание чл. 27, ал.2, т. 5 от АПК, че наличието на правен интерес е абсолютна предпоставка за допустимост на административното производство и че същият е отпаднал по отношение на жалбоподателя, тъй като са изпълнени исканията му чрез предоставяне на исканите данни.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирано лице, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с два гласа "за", от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно. В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията на жалбоподателя, свързани с твърдения за нищожност на обжалваното решение.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 142 и сл. От Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и Устройствения правилник на КЕВР. Видно от разпоредбата на чл. 147 от НЛДЕ Комисията следва да се произнесе по постъпилата жалба с изричен акт. В изпълнението на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР е длъжна да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушения на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна.

В настоящия случай КЕВР е приела да разгледа подадената жалба от „Залива47-СП“ АД като отговаряща на изискванията на чл. 142 и сл. от НЛДЕ. След извършване на действия по събиране на доказателства и установяване на фактическата обстановка по спора, ответникът е стигнал до извода, че правният интерес на жалбоподателя е отпаднал, тъй като е получил исканата информация с писмото на „Електроразпределение Север“ АД от 08.11.2023 г., подадено по реда на чл. 142 от НЛДЕ.

Настоящият съдебен състав намира, че настоящето производство не следва да се

проведе по реда на чл. 197 и сл. от АПК, тъй като не е налице отказ за разглеждане на искане за издаване на административен акт, защото ответникът е разгледал жалбата на „Залива 47-СП“ АД при спазване на разписаната процедура в НЛДЕ, приел я за неоснователна, тъй като в хода на производството пред него е предоставена исканата информация от „Електроразпределение Север“ АД.

Не се спори между страните, че жалбоподателят е поискал информация от „Електроразпределение Север“ АД да получи „копие на: - протокол от метрологична проверка на описания в документа електромер с фабричен номер 1114 0909 3566 0816; - протокол от метрологична проверка на описаните в документа токови трансформатори „ст-1 150/5А, без фабрични номера в документа; - документите за „Захранване на Е. осъществено чрез кабел/проводник/друго“, за което липсват данни в посочения протокол и документите за определянето в протокола на „ТП 160: за „Диспечерско наименование на захранващ трафопост/Възлова станция“.“ (л. 28).

Спорното в случая е дали предоставената информация е пълна и дали дава яснота относно процесния електромер и токов трансформатор.

Настоящият съдебен състав намира, че приетата за предоставена информация е само частична, тъй като с нея се посочва, че измервателните уреди са преминали съответната метрология, но тя не дава никаква друга информация относно производител/вносител на измервателния уред, дали същият като тип е преминал на изискуемия контрол през Българския институт по метрология (БИМ), респ. дали са включени в публичния регистър по чл. 34, ал. 1 от ЗИ за одобрените типове за измерване и допълненията към тях, за да може оспорващият да придобие достоверна информация за годността на поставения му нов електромер фабричен № 1114090935660816 и свързания с него токов трансформатор. От материалите по делото не се установява заинтересованата страна да е дала информация дали новомонтираните електромер и трансформатор са нови уреди, преминали първоначална проверка или такива преминали през последваща проверка, съгласно цитираните от нея разпоредби на НСИПМК.

При едно сверяване на съдържанието на Констативен протокол №[ЕИК] (л. 29,30) и Искането на жалбоподателя от 21.09.2023 г. се установява, че жалбоподателят е поискал информация, разяснение на вписаните в протокола данни. Същата е допустимо да бъде поискана по силата на чл. 30 от Общите условия за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД, одобрени от КЕВР с Решение № ОУ – 12 от 08.09.2022 г. Макар и да не е терминологично правилно формулирано искането за търсената информация, това не може да бъде основание за отказ от нейното предоставяне.

По тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с една основателна жалба, която следва да бъде уважена и обжалвания административен акт – отменен и преписката върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени в настоящия съдебен акт по приложение и тълкуване на закона.

С оглед изхода на спора, трябва да се разгледа направеното искането от оспорващия да му бъдат присъдени сторените по делото съдебно – деловодни разноски, които се претендират в размер на 1250,00 лв. – адвокатско възнаграждение и 50 лв. държавна такса. Доколкото договореното и платено адвокатско възнаграждение е в предвидения размер в § 2а във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2024 г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждения от 1200,00 лв. с ДДС, не следва да се уважава направеното възражение от ответника за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж – 1060 от 30.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и вместо него постановява:

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за произнасяне по жалбата с вх. № Е-13-273-216 от 08.11.2023 г., подадена от „Залива 47-СП“ АД, съобразно дадените в мотивите на решението указания, в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Залива 47-СП“ АД, ЕИК[ЕИК] направените по делото съдебно – деловодни разноски за адвокатско възнаграждение по делото в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева с ДДС и 50,00 (петдесет) лева за държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: